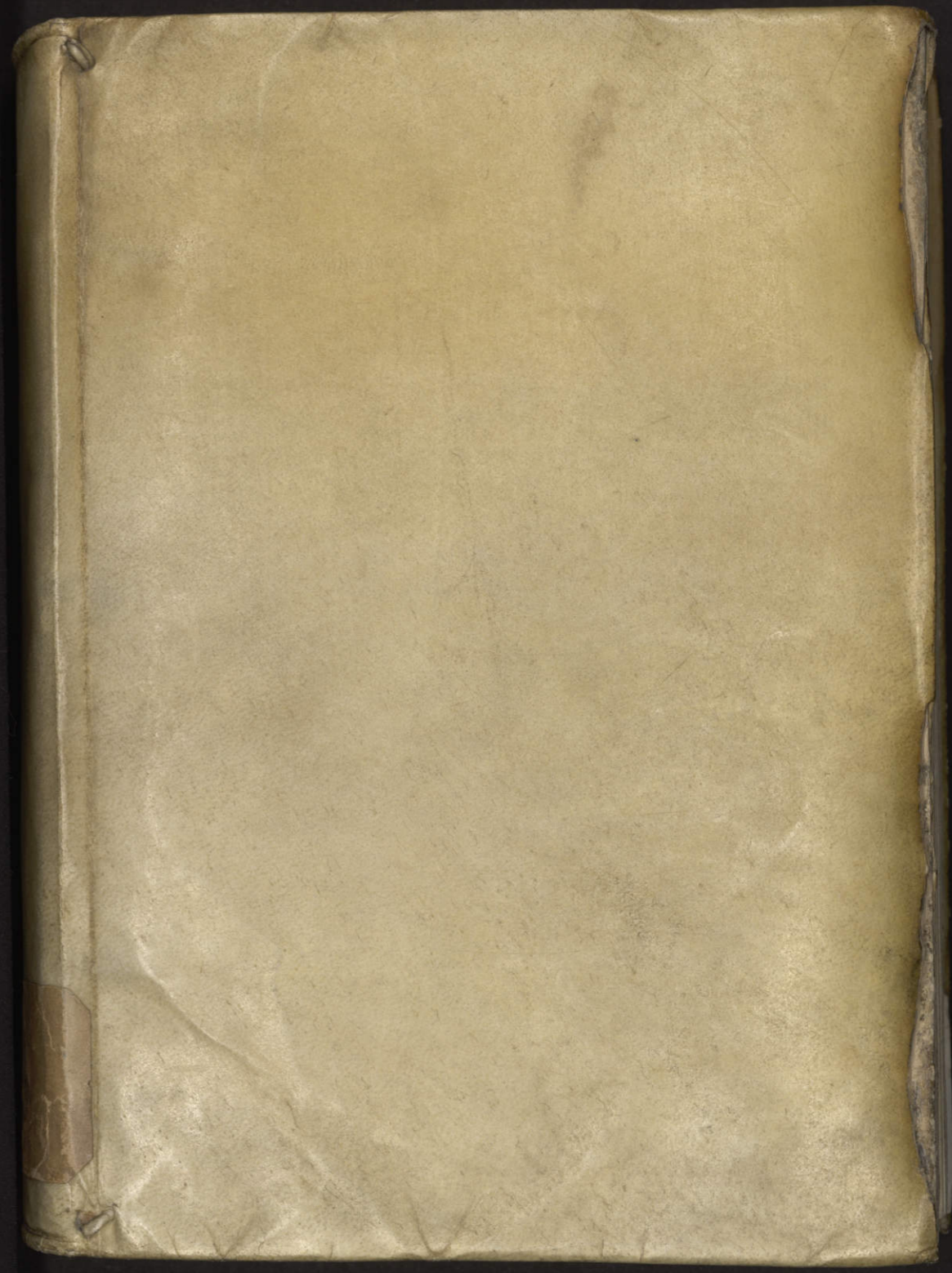
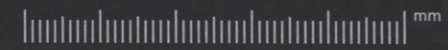

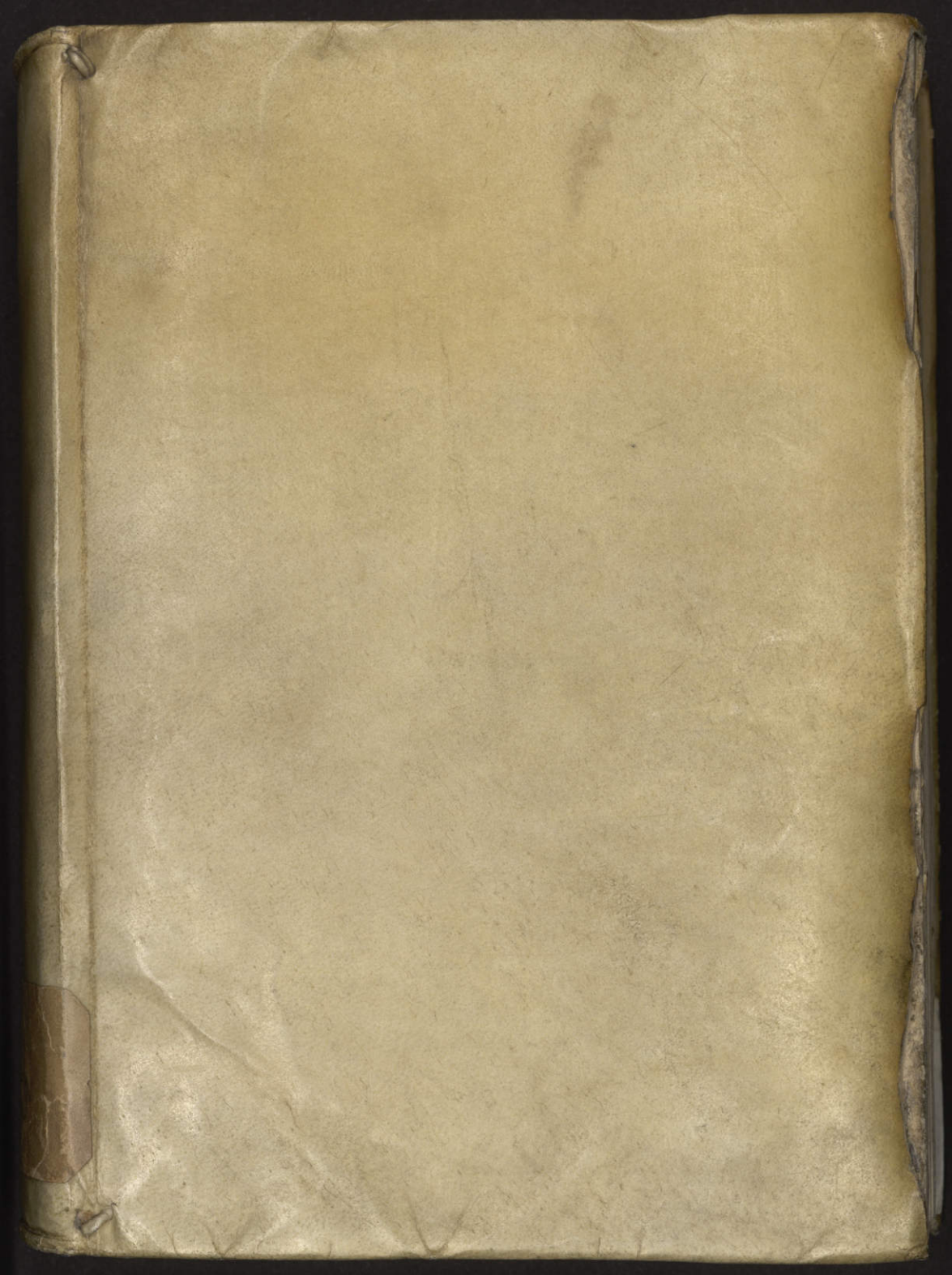
colorchecker CLASSIC

x-rite

755

10634.

9083

XV^{ma} 249 755.
Table des matieres d'Antoine
in ce volume

- 1° Joannis Diophilacii christomachia page 1.
- 2° Macarii & Mutii de triumpho christi.
Matthaei Bossi de passione christi sermo.
page 66.
- 3° Triumphus christi carmine descriptus per
Macarium & Mutium page 90.
- 4° Sapius Jesu christi a Dominico Mancino
carmine descripta page 98.
- 5° Baptista Marchio historia fletiva crucis
Jesu christi page 132.
- 6° Jesuida Hieronymi Siduan ad Petrum Do-
natum page 149.
- 7° Janus Scivicus & Proterus de Gestis, histo-
ria passionis Jesu christi page 164.
- 8° Petrus Gellius de morte Jesu christi ad vi-
tam revocati ^{sc} carmen. page 168.
- 9° Sixe Musae quae serales Majoris hebdo-
madae dies exercitatio page 172.
- 10° Incornenza la passione di christo histori-
ata in rima vulgare page 182.

- 11° Joannis Ludovici Vivis opuscula duo
Jesu Christi Triumphus. et Mariae
Parvulis ejus oratio page 196.
- 12° Discorso del R. Gioseffo Carlino da
Chioggia &c. page 210
- 13 Discorso fatto dal Alessio Porri sopra
i miravigliosi esequi e miraculosi prodigii nella
morte di es. Signore page 246

PIÆ MVSÆ PER

FERALES MAIORIS 10.

HEBDOMADÆ DIES

EXERCITATIO.

auct. Simone Oliva Menillio.

AD EMINENTISSIMVM

CARDINALEM MASARINVM.

EXCVDEBAT CASTRIS PETRVS FABER
Typographus Regius.

M. DC. XLIII.

RETRACTATA

AD REFORMANDUM
HABITUM
SOCIETATIS

AD REFORMANDUM
SOCIETATEM
SACRAMENTARIAM

Sanctus spiritus...
In nomine...
Majorem...
Angustiam...
Libertas...
Accordant...
Plecter...
Vultus...
Dum...
Tale...
Quid...
Quid...
Quem...
Scilicet...

Excudit CAESARIS PATRVS FABRI
Typographus Regius
M. DC. XLIII

AD EMINENTISSIMVM
CARDINALEM MASARINVM.

NON hæc Pierij bifido de vertice montis,
 Non hæc Pegaseo carmina fonte fluunt.
 Qui Cruce mons triplici rutilantia sydera lambit
 Hos dedit in CHRISTI morte ciere modos.
 Sanguinis ætherei nitidâ perlucidus vndâ
 Impulit his vatem fons facer ire metris.
 Non me Castalides tangunt, non tangit Apollo,
 Maior agit mentem, sollicitâtque Deus.
 Augustæ pietas gemmata corona Regentis,
 Regis amor pietas, primâque cura noui,
 Lilia quæ lætis fouet assurgentia culmis,
 Accumbit tumulo quæ LODOICE tuo,
 Pleetra meæ mouet illa lyræ, dilectâque CHRISTO
 Vrania ad versus aduolat vna meos.
 Dum Crucis ad placidam miseris mortalibus vmbra
 Tale pio affusi pangimus ore melos,
 Quid vetet eximij Regisque, Deique Ministri,
 Quid MASARINI aures nos tenuisse vetet?
 Quem sacra tractantem pietas, quæ publica agentē
 Semper habet pietas, hunc pia metra iuuant.

H Y M N I I N C O E N A

DOMINI AB ECCLESIA DECANTARI

SOLITI PARAPHRASIS.

*Pange lingua gloriosi
Corporis mysterium,
Quod dedit esse sui monumentum*

PANGE pio Vranie CHRISTI mysteria versu,
Sydereæ carnis, sacrique cruoris honores,
Per cunetas disperge plagas, vterique beati
Munus adorandum, toti quo reddita mundo
Vita, salusque fuit, plectris modulantibus effer:
Filius, æterni lumen, splendorque Parentis,
Axe serenati nobis demissus Olympi,
Filius ætherei mirandâ Flaminiis arte,
Intactâ nobis de Virginis editus aluo,
Mortales habitans humili sub culmine terras
Sparsit vbi augusti cœlestia semina verbi,
Quæ mox fœcundo roraret sanguinis imbre,
Ordine mirifico, blandique affatibus oris
Mellifluis sociæ soluit commercia vitæ.

Ille suos inter Cœnæ exoptata supremæ
Sub vespertino conuiuia sydere ducens,
Dum patrios seruat ritus, præceptaque legis
Mystica, solemnésque dapes consumere gaudet,
Bissenæ Fratrum, medio sermone, Cateruz

Se dat habere cibum. Tanto ille ardescit amore
Humani generis! Tanta illi cura suorum est!

Qui Verbum, pariterque Caro per mutua surgit
Vincula, triticeum, cerealia munera, panem
Omnipotens verbo carnem efficit, inque cruorem
Spumiantis latices verbo permutat lacchi.
Deficiunt hebetes tanta ad miracula sensus,
Sola fides oculis, animis que incognita pandit,
Naturamque attollit humo, firmatque labantem.

Ergo colat tantum mens cernua Sacramentum,
Quod dedit esse sui monumentum CHRISTVS amoris.
Sacramentum ingens, cui sub panis que, merique
Immortale datur corpus velare figuris,
Et circumfusa concludere nube Tonantem.
Dogmata prisca novis cedant, pulsisque tenebris
Concedant piece radijs Hyperionis umbra,
Et caliganti sacra ad mysteria menti
Adsit amica fides, roburque animosa ministret.

Laudetur Genitor, vigeat, celebretur, ametur,
Laude pari, cultuque pari per sacra colatur
Chara Dei soboles, æterno æqueua Parenti,
Quique ab utroque fluit sacro spiratus amore
Thuricremas simili tollatur laude per aras.

1175
7 8
HYMNI IN FERA

LI DOMINICI EXCESSVS ANNIVERSARIO

AB ECCLESIA CANI CONSVETI

PARAPHRASIS LATIORIBVS ÆSTVANTIS

STYLI EXCVRSIBVS, DIFFVSA.

Pange lingua gloriosi

Prælium certaminis, &c.

BELLA Palæstinos latè certata per agros
Plutonis rabido, Solymæque furore cæteruq;
Musa tubâ maiore sona, celebrique tropheo
Sanguineę Crucis insignem fer ad astra triumphum.
Qualiter & rutili placidus regnator Olympi
Funerei diram montis mactatus ad aram
Victor ab inferno tulerit spolia ampla Tyranno
Prode pijs sacra Musa modis; immissus ab alto
Entheus insolito vatem furor excitat oestro,
Et clarę renouata ciet victoria pugne.

Oceani, terræque sator, cælique profundi,
Multa querens primi meritâ de clade parentis,
Qui vetitâ radians dum carpit ab arbore malum,
Fatali miseranda cibo sub funera demens
Concidit, & mortem vitali acciuit in horto,
Ex illo Deus ipse Deus, sacra pectora casu
Percussus misero, lignum crucis, ætheris olim

Felices fructus mutatâ sorte daturum,
 Eligit, infancti tanta vt dispendia ligni
 Soluat, & creptam medijs Acherontis ab vndis
 Sedibus æthereis prolem infelicis Adami
 Reddat inaudito lelecti robore trunci.

Scilicet hoc fatis concordibus ordo petebat
 Congruus, infandam prauis sic Dæmonis artem
 Arte piâ decuit falli, mundóque medelam
 Inde dari, vnde ferus mortales læserat hostis.

Ergo vbi flâmigeras Phœbo torquente quadrigas
 Adfuit optatum sub amico sydere tempus,
 Missus ab arce poli, Patris altitonantis imago,
 Filius intactæ carnem suscepit in aluo
 Virginis, aspectúque solum recreauit amœno
 Exiliens placidas illæsa matre sub auras
Qualiter integris Sol Tethyos exit ab vndis,
 Aut supero lucis radius demissus ab axe
 Per vitrum subit aurati laquearia recti.

Editus applaudente polo, dum temperat orbem
 Romuleum Augustus, pacisq; reducit honores,
 In stabulo iacet angusto, præsepiaque inter
 Vilia mellifluis vagitibus aëra mulcet
 Pusio diuini magnum Patris incrementum.
 Alma parens puerum à partu venerata recentem,
 Oscula mille Deo blandis circumlita verbis,
 Oscula mille homini complexu mista tenaci
 Figit amans, hæretque obtutu infantis in vno.
 Lactea tum pannis inuoluit membra, nitensque
 Fasciolis astringit ebur, quosque aspera duro
 Frigore bruma negat, florum decus aurea Virgo

Fundit odoratos sacra ad cunabula flores,
Alba pudicitiae lato vernantia culmo
Lilia, sydereique rosas, violasque pudoris.

Ille ubi per solymas spargens miracula terras,
Et summi praecepta patris, sex lustra peregit,
Dum cupit aeternae moriens dare gaudia vitae,
Quærit abire solo, inuisamque relinquere lucem.

Sicut Olympiacæ qui suspicit ardua palmæ
Præmia, pulverei cupidus certamina campi
Exposcit, non ille oculis gratissima noctis
Munera, non membris blandam capit ille quietem,
Tanta premit mentem pugne, laudisque cupido:
Talibus incensus flammantia pectora curis
Acrior, impatiensque moræ noua prælia CHRISTVS

Quærit, & infensus ardet concurrere turmis,
Florentemque suâ sibi quærere morte coronam,
Quæsitâque homines per sæcula cingere lauro.
Tempora tarda fluunt illi, segnique videtur
Phœbus stare rotâ, nec voluere Cynthia bigas,
Dum Crucis in ligno terrenæ Victima noxæ
Attolli petit, & sæuo procumbere fato
Sacrificam cæsus mitis velut Agnus ad aram.

Respondent votis properantia fata, nec ultra
Pectora torqueri cupidi patiuntur amantis.
Pænarum per mille modos, per vulnera mille,
Mille nocendi artes, quas asperat ira tumescens,
Expirat fugientem animam Cruce fixus in altâ.
Cernis Idumæi rabida instrumenta furoris,
Queis terre perit omnis honor, cœliq; voluptas.
Effera se cuspis, probrosa que monstrat arundo,

Apparent clauis, stat amaris illita succis
 Spongia, stat dumis implexa corona cruentis,
 Fixa genis, frontique sedent impressa venustæ
 Fœda serenatum sputa inficientia vultum,
 Crudelis scuticæ, sæuæque ferocia turbe
 Membra flagellantis laniatâ in carne pate scit.
 Hæc inter mirare latus quod lancea fixit;
 En vt hiat mucrone patens, mixtâmq; sacro
 Sanguine fundit aquâ, & pretiosum proijcit amnẽ,
 Dalmatici vndantem riuo saliente metalli,
 Cuius inexhausto mundi scelus omne liquore
 Abluitur, priscûmq; resumunt cuncta nitorem.

Cruces omnes inter, nemorû decora ardua, frondes
 Nobilis, & rutilante comâ lætabilis arbor,
 Fida sequestra Dei, Cruces hospita fida Tonantis;
 Nulla tibi ramis, non flore, aut germine profert
 Sylua parem, nec se se aliâ Deus arbore iactat:
 Dulce salutifero respersum sanguine lignum
 Quàm dulces clauos, quàm dulcia pondera gestas!

Germine quæ tali, tali quæ pondere dulcis
 Diceris, at rigido surgis nimis aspera trunco,
 Flecte rudes ramos, durum Cruces exue robur,
 Et curuata sacro sub Numine brachia tende,
 Quem natura dedit rigor vt lentescat ahenus
 Effice. Quid dubitas tam sanctis parcere membris?
 Mollitûmq; sinum mansueto pandere Regi?

Has illi curas, hæc illi munera debes,
 Quam tanto vitâ ex cedens dignatur honore.
 Hic te Chaoniæ vocali robore frondis
 Posthabito, Syriaque aeterno caudice cedri,

Phæacum nemora, Alcinoi pomaria temnens
 Te sæcli pretium, mundique talenta redempti,
 Vilia quæ turpi gestabas corpora furcâ,
 Ferre dedit lætis sub honore pondere ramis.
 Idem te trabibus textam dedit esse carinam,
 Atque aliam statuit fatis melioribus Arcam,
 Quæ pelagi tumidis stares immota procellis,
 Et circumfusis mersum iam fluctibus orbem
 Susceptum trabe securâ statione locares;
 Effusoque, vices olei subeunte, cruore
 Vndarum fremitus, tempestatumque furores
 Sedares, placidâ componens æquora pace.

Cuncta suo Deus Astripotens qui Numine tor-
 Principium sine principio Pater, alter ab illo
 Natus, inextincto radians de lumine lumen,
 Amborum communis Amor, communéque vinclû,
 Igneus ambrosiam diffundens halitus auram,
 Non interrupto per euntia sæcula cultu
 Accipiant meritos mundi famulantis honores,
 Et quibus æqua datur cœloque, soloque potestas
 Fumida Pancheis altaria nubibus vident
 Relligione pari, fertisque vmbrentur odoris.

ALTERIVS HYMNI

IN EODEM ANNIVERSARIO CANI

AB ECCLESIA SOLITI PARAPHRASIS.

Vexilla Regis prodeunt

Fulget Crucis mysterium, &c.

AETHEREAS volitant Regis vexilla per auras,
Pacifera veneranda Crucis mysteria fulgent:

Iamque dies memoranda redit volentibus Astris,

Qua Deus, extracto carnem qui condidit orbe,

In trabe suffixus lacerâ sub carne pependit,

Pertulit horrificam qua vita in caudice mortem,

Morte triumphalem qua protulit inelyta vitam.

Qua CHRISTVS duro confossus cuspidis ictu,

Omnia vt elueret sceleris contagia nostri,

Purpureo videntes fudit cum sanguine fluctus.

Euenere, pio cecinit quæ carmine vates,

Ecce Deus ligno regnat, terramque momordit

Arbore deuictus, qui vicerat arbore, Dæmon.

Arbor adorati quæ fulgida murice Regis,

Sylvarum immortale decus, caput inferis Astris,

Sanguine cui madidos diuini corporis artus

Fas fuit electo tenuisse in stipite fixos.

Fœlix, quæ mundi pretiumque, decusque sacrata

Fronde gerens duro librasti in robore Corpus

Numi.

Numinis æterni, quod terram, & sidera librat,
Facta statera novos auri melioris in vsus.

Æelix, quæ Stygij spolijs induta Tyranni
Tartarei præda in rapuisti è faucibus Orci,
Munera tu vitæ non deficientia profers
Frugibus æthereis curuata, æstû que perustus
Mortales patulâ ramorum protegis vmbra.

CruX Erebi terror, mundi spes vnica saluc,
Dumque tui pompam rehotat pia turba triumphi
Adsis ô CruX alma fauens, & crimine ab omni
Solue reos, iustosque bonis cœlestibus auge.

Fons vitæ, triplici manans fons lymptide riuo,
Tergeminis Deitas Personis vnica pollens
Collaudet studio te spiritus omnis ouanti,
Quos Crucis incolumes sacra per mysteria seruas,
Hos regere æternum sub amicâ lege memento,
Nec desint illis virides in pace Coronæ,
Parta salutifero quibus est Victoria ligno.

ORATIO DOMINICA VERSIBVS

HEXAMETRIS REDDITA.

SYDEREÆ qui celsa tenes palatia sedis
Alme pater, summo per sæcla colatur honore
Nomen vbique tuum, superâ quod in arce locasti
Adueniat Regnum, fiat cœlô que, solôque
Extemplò quodcumque velis, da pabula nostri
Quotidiana cibi, & vitalem suffice panem:
Debita queis premimur, sortem miseratus egenam,

Sollicitis expunge reis, debentibus vt nos
 Nodosas æris tabulas delere solemus,
 Nec sine nos prauâ tentari Dæmonis arte,
 Sed procul omne malum curis vigilantibus arce.

SALVTATIONIS ANGELICÆ

PARAPHRASIS.

SALVE Virgineos inter flos vnice flores,
 O Maria ætherei Virgo decoris aue.
 Circumfusa Dei te Gratia vestit, ouâtque
 Posthabito Dominus tecum habitare polo.
 Inclyta muneribus cunetas cœlestibus anteis,
 Ac morum eximiâ nobilitate nurus.
 Et tuus intactâ partus qui conditur aluo
 Nobile diuini surgit Amoris opus.
 Sumet ab hoc humana suam natura salutem,
 Réque, datóque simul nomine IESVS erit.
 Mater sancta Dei, Mater quæ sola perenni
 Virginitate fruens iura parentis habes,
 Nunc, & in extremæ spatij trepidantibus hora
 Pro nobis validas eia age funde preces.

SYMBOLI APOSTOLICI

PARAPHRASIS.

CREDO Deum in patrem, sacrae qui robore vocis
 Omnipotens rapidi sinuosa volumina caeli
 Condidit, immotaeque immania pondera terrae.

In CHRISTVM pariter mens cernua credit IESVM,
 Unica qui magni soboles, & imago Parentis,
 Gentis & humanae Dominus, quam morte redemit,
 Et rabido Stygis imperio. Sanctissimus illum
 Spiritus intacta MARIÆ formavit in aluo,
 Vitalisque parens eduxit Virgo sub auras.

Ille Palæstino sub Præsidente plurima passus
 Infandis tormenta modis, interque latrones
 Funerei fixus præduro in stipite ligni
 Innocuam sacro fudit cum sanguine vitam.

Marmoreo texit functum nova terra sepulchro,
 Hinc subit infernos animam exultante recessus;
 Tertia deinde dies spolijs Acherontis onustum
 Morte triumphatam rediivium surgere cernit.

Astriferum mirante solo mox scandit Olympum,
 Et Patris ad dextram folio confidit eburno.

Inde homines, quos saxa premunt tellure repostos,
 Quosque leuem liquidi vescentes aetheris auram
 Terra fouet gremio, veniet cum nube tonanti
 Angelico stipante choro damnare nocentes
 Iudicio, meritisque pios vincere coronis,
 Et placidum, instabilisque vacans a turbine sortis,
 Cum neque erunt metae, neque tempora, ponere Regnum.

Credo quoq; in sanctum submisso pectore Flamē,
A Patre, & a Nato communi fœdere manans.

Credo sacram, & nullâ violatam labe Sionem,
Auspice quæ CHRISTO totum diffusa per orbem
Tartareis immota minis ad sydera surgit.

Creditur alma mihi sanctæ communio turbe,
Prona reis venia ad cœlum tendentibus ambas
Supplice voce manus, pallenti a morte regressus,
Corporis exuvijs, tulerant quas fata, receptis,
Nesciâque abrumpi Parcarum pollice vita.

DE INCARNATIONIS ET MORTIS DOMINICÆ

CONCURSV IN EVNTIS ANNI CIRCVLO EPIGRAMMA

QVÆ nunc atra dies morientis acerba Tonantis
Funera flebilibus dat celebrare modis.

Illum eadem sacrâ conceptum Virginis aluo
Lætitię dignum plausibus alba refert.

Quænam hæc currentis tam discors orbita Solis,
Quę vitæ, & mortis miscet in orbe dies?

Desine mirari, non hæc sine numine Titan
Confociata suis tempora vœtat equis.

Mortalem æthereæ dum fœdere necit amico
Naturam superâ lapsus ab arce Deus,

Composito vitam & mortem permiscet in vno,
Possit vt humanum solvere morte genus:

Sic vnâ sub luce necem, vitâque recurrens
Autorem similans iungere Phœbus amat.

AD MORTALEM

IN CHRISTI FVNERE IMMOTVM.

ELEGIA.

VER vbi iucundis demulcens aëra flabris,
 Innubes placido pandit in orbe dies,
 Obruit infontem tempestas turbida **CHRISTVM**,
 Sæuâque Tænarijs acta procella Notis,
 Roscida dum picti surgunt per gramina flores,
 Et variâ rutilans luce coruscet humus,
 Aurea lux mundi **CHRISTVS**, flos aureus orbis,
 Occidit in Solyms mitis **I E S V S** agris.
 Naturæ, cœlique vices turbantur, & aurei
 Tempora sub veris ferrea sequit hyems.
 Quem non terra capit, terram qui necit **Olympo**,
 Hunc capit, & vinclis turba scelestâ ligat,
 Grande soli, cœlique decus, speciosa **Tonantis**
 Effigies, summi splendor, honôsq; **Patris**,
 Inficitur sputis, naso suspensus adunco
 Ridetur, roseis percutiturque genis.
 Cæditur intortis per eburnea membra flagellis,
 In nudum scuticis incita turba furit.
 Corpore discisso crebris fluit vndique riuus
 Sanguis, & effuso verberat imbre solum.
 In plagas abit alma caro, nec cessat atroces
 Implacata ictus congeminatè cohors,
 Ætherei rutilo stellantem sanguinis ostro.

Vestit ad irrisum murice læna nitens.
 Ut vani sceptrum imperij per ludicra scæna
 Addita in opprobrium surgit arundo nouum.
 Regis ad illusi specimen sacra tempora circum
 Vepribus infestis plexa corona riget.
 Exutâ ex humeris crudescunt vulnere veste,
 Plus solito plagis flebile corpus hiat.
 Sibila per populi mediâ traducitur vrbe,
 Impositæ gestans pondera dura Crucis.
 Ad fœdæ trahitur tormenta immania furcæ,
 Signatur sparso tota cruore via.
 Damnati montis sub iniquâ mole fatiscens
 Scandit anhelanti culmina tetra gradu.
 Perque manus duros traiectus in arbore clauos,
 Perque pedes rabidâ sub feritate iacet.
 Tollitur in cœlum præduro in stipite fixus,
 Clauis artus, frontem spinea sarta premunt.
 Raptores inter libratur in aëre, qui nos
 Raptoris Stygij faucibus eripuit.
 Fons vitæ arefcit, nec CHRISTI grata palato
 Suppetit, ardentem quæ fuget vnda sitim.
 Dira propinati sitientem torquet aceti,
 Torquet & immixti fellis amarities.
 Gentis Idumææ conuicia, seommata, samna
 Discerpunt lacerum, seminecémque Deum,
 Fugerunt comites, cœli solatia defunt,
 Nec præsens nato est qui regit astra Pater.
 Mater amans, quæ singuleu, lacrymisque dolorem
 Asperet, & miseri funus acerbet, adest.
 Mater adest, sed non illi expirantis ocellos

Condere, non animam suscipere ore datur.
 Qualia pallenti morientia lilia culmo
 Declinant æstu saucia colla graui:
 Talis humo, flammis perculsus amoris IESVS,
 Demittit languens deciduumque caput.
 Vita fugit, tenues efflatus in ætheris auras
 Spiritus ambrosio spargit odore solum.
 Nec tamen extincto gens impia pareit, & idem
 Iudæis superest qui fuit ante furor.
 Transadigit sacras truculento vulnere costas,
 Elicit & mixtam sanguine cuspis aquam.
 Sic CHRSTVS iunctis tot in vno corpore pœnis
 Horrificam patitur fata per atra necem;
 Pròque hominum infandis placabilis Hostia noxis
 Agnus vti, & teneræ concidit instar ouis.
 Talia dum spectas, quid homo quid tondere parcis
 Pectora? & vndantes dilaniare genas?
 Sol piceâ nitidos fuscatur caligine vultus,
 Et luctum auerfis ducit in axe rotis.
 Concutitur tanto tellus perterrita casu,
 Rumpuntur trepidis saxa soluta iugis.
 Sancta Palæstini velans altaria Templi
 Scinditur in partes purpura texta duas.
 M anibus immissæ pauidis ad fulgura lucis,
 Ferales referant panda sepulchra sinus.
 Tota sui autoris tetrâ sub clade laborat
 Natura, & mundi machina tota gemit.
 Et tibi mens immota manet, tibi robur ahenum,
 Asper & in Scythico stat tibi corde silex.
 Exue tam durum, quid cessas, exue robur,

Et lacrymarum imber saxea corda cauet.
 Sanguine pro sacro, qui toto é corpore manat,
 Ne tenuem ex oculis fundere differ aquam.
 Indue te spinis; perit omnis gratia florum,
 Et spinis vinctus tempora CHRISTVS obit.
 Sparge caput cinere, æterni lætabile Patris,
 Prò dolor! extinctum nox tegit atra iubar.
 In Cruce fige tuos, vbi CHRISTVS fixus, amores.
 In Crucis incisum cortice nomen habe.
 Fronde sub hac, quam syderei rigat vnda cruoris,
 Et Zephyri aura fouet, nocte, dièque sede.
 Hic tibi dulce leuem murmur det inire soporem.
 Languida qui facili membra quiete leuet.
 Hic cœlo inuisos terreni corporis æstus
 Temperet vmbri feris arbor opaca comis.
 Hæc tua sit Lotos, quæ fausta obliuia ducens
 Te veteris patriæ non meminisse sinat.
 Sic tibi, sic fatis CHRISTVS morietur amicis.
 Sic CHRISTO viues tempus in omne tuo.

Fundebat in lugubri Dominici excessus annis

uerfario S. OLIVA MENILVS

Senator Tolosanus.

